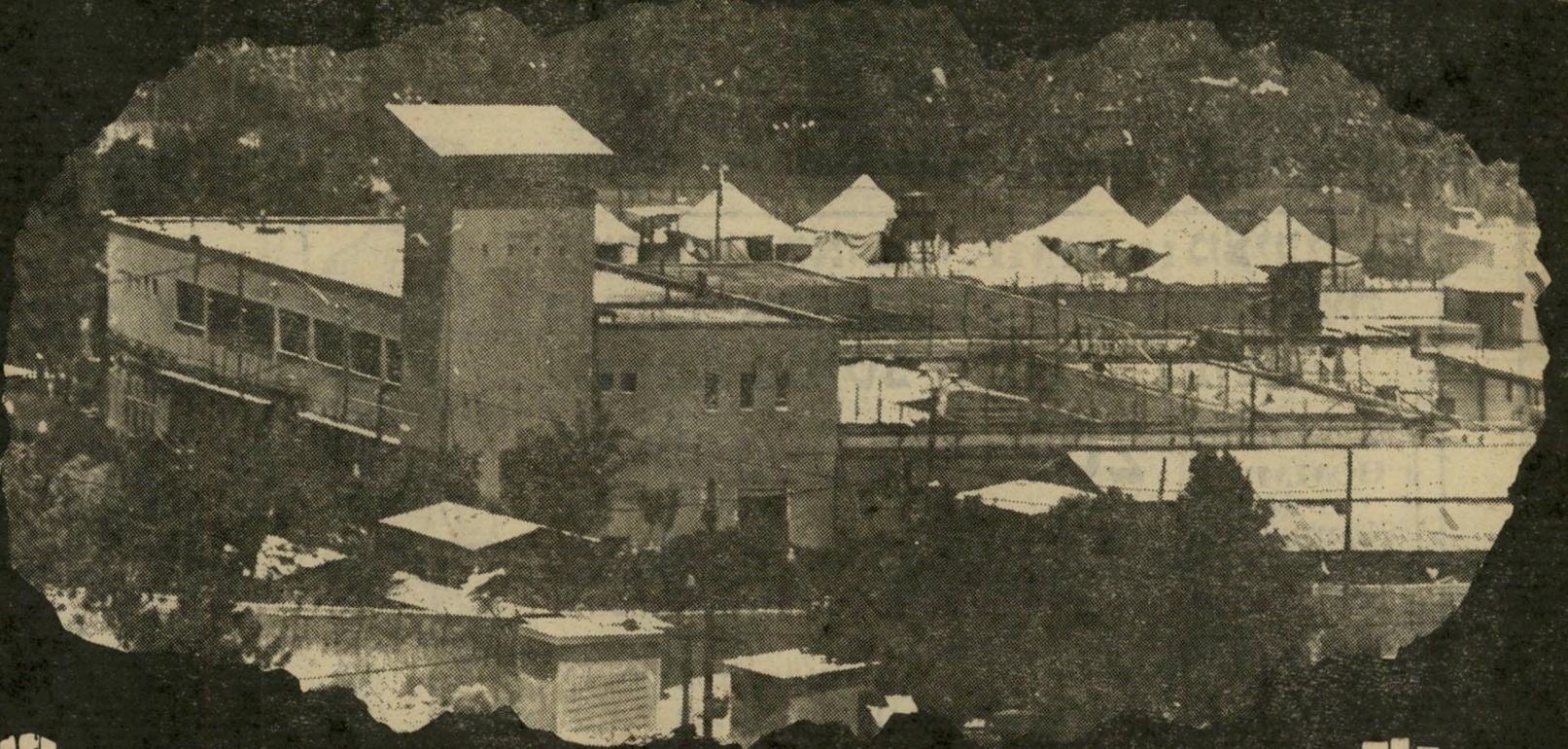

"אתה נמלה... נעשה ממך יריו!"

כל עשן בורח ואנשים!

לצריפין. גם שם לא עשיתי כלום, רק נפקדויות. הייתי עוד פעמיים בכלא. אחר כך עשיתי עריקות של חודשיים ונשפטיתי לשמונה חודשים, ארבעה על-תנאי וארבעה בפועל. ככה הגעתי לכלא 4.

"בן זונה,

אם לא תצעד..."

עלי לציון שהשוטרים מחייבים את הכלואים להשיג תמס במילה, המפקד' כמה פעמים לאורך כל מישפט שמדבר הכלוא, ומצב זה ידוע למ"ס-פ"א המיכלאות. נוכחתי לדעת שהם מנסים לתעלל בי באופן נפשי. סירבתי לדבר, המפקד התקשר לאגף בודדים. הועמדתי בחצר. סגרו את דלת האגף. אחד השוטרים שאל אותי: "מה שימך?" לא עניתי להם משום שלא הרגשתי שום צורך או שייכות. בפרט לאור זה שהם ידעו את שמי וביקשו רק לשלוט שליטה מוחלטת. מצב זה קומם אותי ויצר אצלי את הסירוב לדבר או לענות בכלל. עלי לציון שהמפ"ס"א ישב במשרד ונוכח בכל מהלך ההכאה, והוא שמע את כל הקללות והמכות והסטירות המצלצלות ואת כל צעקותי. המרחק מהמישרד שבו ישב המפקד ובייתן השוטרים אינו עולה על 4-5 מטרים ואז, אחרי המכות, נגררתי בשערותי ובחולצה לכיוון המישרד שבו ישב המ"ס"פ והוא אמר לי: "עכשיו אני מקווה שהכל יהיה בסדר". נתן הוראה להחזיר אותי למיכלאה.

עלי לציון שהתרחשות שלי היא שהאגף משמש כדי לתת מכות בתנאים מבודדים, ללא השארת עדויות. במשך שהותי במיכלאות שמעתי כמעט כל יום או יומיים בכי וצעקות רחמים וכאב של כלואים, שהוכנסו כדי להכותם או כלואים שחיו נמצאים באגף חוכה, וצעקו תיהם נשמעו עד המיכלאה הנמצאת במרחק של 15 מטרים מהאגף.

במשך תקופת שהותי במיכלאה 2/ חייתי עד לחתי נהגותו הסדיסטית של השוטר בן-טוב, שהיה אחראי על המיכלאה שלנו. זכור לי שבאחת הפעמים הוא איים על כלוא שאם לא יתחיל לרוץ יעבירו אותו למיכלאה הראשונה, כדי שיעשו לו "כוסות", כלומר, חתכים בפנים.

זכור לי מקרה אחד של כלוא, שלא עמד במיכסת הכפתורים. הכלואים מועסקים בתלישת כפתורים, ועליהם לחלוש את הכפתורים מ-300 חולצות ביום. הוא הוכנס לשלושה ימי צינוק בגלל אי-עמידה במיכסה. זכור לי מיקרה אחר של כלוא שצלע ולא יכול היה לצעוד שמאלי-מימין בזמן שחורנו מהעבודה. שוטר תפס אותו בחולצה, הצמיד אותו לקיר ואמר לו: "בן זונה, אם לא תצעד אני מוזין אותך בתחת."

לא נשאר לך פרצוף, יא ערבי מסריח, חתיכת אפס' ועוד קללות כאלה."

בגלל סעיף

פסיכיאטרי

ךהו קטע מתוך תלונה שנשלח לנציב קבילות החיילים עליידי טוראי יובל שמש, שהשתחרר מצה"ל לפני שלושה שבועות עם פרופיל רפואי 21. השוטרים שבהם מדובר הם סוהרים צבאיים בכלא 4. יובל שמש הגיע לכלא משום שהיה עריק מצה"ל. הסיפור שלו אינו יוצא-דופן. הוא מאפיין רבים מאלה הקרויים בורגון המקובל נוער שוליים. לא את כולם מצליח צה"ל, להחזיר למוטב". רבים מגוייסים ומשרתים נגד רצונם, עוברים מסלול של נפקדויות, עריקות ושיבה בבת-יכלא. רבים מהם משתחררים בפרופיל נמוך לפני תום שרותם. כשבתיק שלהם רשום: שוחרר בגלל סעיף פסיכיאטרי, ע"י הנסיבות שהביאו אותו לכלא 4 מספר יובל שמש:

חויילתי בנובמבר 1977. מייד טעו בשיבוץ שלי, שלחו אותי לטירונות עם עבריינים בנח"ל. נכון שהיה לי תיק במישטרה. על גניבת וונטיל. עברתי טירונות. בקושי. אחר-כך שלחו אותי עם עוד עשרה חברים מהטירונות לקורס מהסנאים. אף אחד מאיתנו לא גמר את הקורס. מהקורס עצמו כבר עשיתי נפקדות. ונכנסתי לי-35 יום.

כשיצאתי מהכלא שלחו אותי למחנה. הייתי ביחידה של ציוד לחימה. הסתובבתי שם ולא עשיתי כלום. פגש אותי סגן-אלוף אחד, ושאל אותי למה אני מסתובב ככה. אמרתי לו שאני מעוניין להשתחרר. הוא שלח אותי עם פתק לקריה, בשביל להשתחרר. בסוף לא השתחררתי. אמא שלי שיכנעה אותי לנסות חיל אחר. אבי ואמי גרושים. יש לי אחות גדולה. נשואה. עוד שני אחים בקיבוץ, ואח שנמצא עכשיו בצבא. אמא שלי דאגה לי, ולא רצתה שאשתחרר על סעיף פסיכיאטרי.

שלחו אותי ליחידה של נח"ל בביקעה. הייתי שם פקיד רכב. האמת היא שלא עשיתי כלום תשעה או עשרה חודשים. ביחידה עצמה נכנסתי פעמיים לכלא על נפקדויות, ובסוף סילקו אותי מהיחידה ושלחו אותי לגדוד של נח"ל. גם שם לא עשיתי כלום, והייתי כל הזמן בנפקדויות — הולך ובא. נשפטיתי ל-21 יום והלכתי לכלא 6.

כשהשתחררתי שלחו אותי לפיקוד הנח"ל. שם החליטו לעשות ממני אפסנאי. לא החוקתי שם מעמד הרבה זמן. אולי חודש. הייתי עושה נפקדויות. אחר-כך סילקו אותי בכלל מהנח"ל ושלחו אותי

תיק מכות מיס' 1

ךאת הנכסתי לתא המגורים של השוטרים. הם פינו ראשון החל להכות אותי בסטירות חזקות בפני, תוך כדי כך שהוא אומר לי: אתה נמלה ואנחנו נעשה ממך יריו! הוא המשיך לתת לי סטירות. במשך חמש או עשר דקות נתנו לי סטירות בפנים. בשלב זה הוא עבר ממצב סטירות לאגרופים בחזה. בכל השלב הזה שאחד השוטרים היכה אותי, אחד מהשוטרים עמד מולי ממרחק סנטימטרים ספורים, כשהוא מגיף מיכל גז מדמיע במצב הכן, ושוטר שלישי נתן בין כל סטירה שקיבלתי בעיטה ברגליים.

לאחר כשתי דקות של סטירות ואגרופים ובעיטות הרגשתי שחרחרת. נפלתי, וכאשר הייתי על הריצפה, במצב טישטוש, השוטר שנתן לי סטירות החל לתת לי מכות וסטירות תוך כדי כך שהייתי על הריצפה. במשיכת שערות הורמתי מהריצפה כשהם מושכים בשעי-רותי ומעמידים אותי על רגלי ושוב הוחל כמתן הסטיר-רות, וכל סטירה נוספת הייתה ביתר עוצמה. תוך-כדי-כך שהוא מנסה להניף את ידיו גבוה יותר ולתפוס תנופה גדולה לעוצמת הסטירה. בין כל הסטירות האלה הם קיללו אותי בקללות כגון, בן-זונה, אנחנו נפוצץ אותך,